

DYREKTYWA 97/66/WE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY

z dnia 15 grudnia 1997

w sprawie przetwarzania danych osobowych i ochrony prywatnych danych w sektorze telekomunikacyjnym.

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Unię Europejską, a w szczególności jego artykuł 100 lit. a),

uwzględniając wniosek Komisji (1),

uwzględniając opinię Komitetu Ekonomiczno-Społecznego (2),

działając zgodnie z procedurą określoną w art. 189 lit. b) Traktatu (3),

w świetle jednolitego tekstu zatwierdzonego przez Komitet Pojedynczy 6 Listopada 1997 r., a także mając na uwadze, co następuje:

- 1) dyrektywa 95/46/WE Parlamentu i Rady Europejskiej z 24 października 1995 r. dotycząca ochrony osób fizycznych w odniesieniu do przetwarzania danych osobowych i wolnego przepływu tego typu danych (4) wymaga od państw członkowskich zapewnienia, że prawa i wolności osób fizycznych do informacji na temat przetwarzania danych osobowych, a w szczególności prawa do prywatności, w celu zapewnienia wolnego przepływu danych osobowych w obrębie Wspólnoty;
- 2) tajemnica telekomunikacyjna jest zagwarantowana przez międzynarodowe instrumenty w zakresie praw człowieka (w szczególności Konwencji europejskiej o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności) oraz przez konstytucje państw członkowskich;
- 3) obecnie we Wspólnocie wprowadza się nowe, zaawansowane technologie cyfrowe w publicznych sieciach telekomunikacyjnych, które uzasadniają wprowadzenie specyficznych wymogów dotyczących ochrony danych osobowych i prywatności użytkownika; rozwój społeczeństwa informacyjnego charakteryzuje się wprowadzeniem nowych usług telekomunikacyjnych; udany międzynarodowy rozwój usług takich jak: wideo na żądanie (video-on-demand), telewizja interaktywna jest częściowo zależny od zaufania użytkowników, że ich prywatność nie będzie zagrożona;
- 4) w szczególności dzieje się tak w przypadku wprowadzenia cyfrowych sieci usług zintegrowanych (ISDN) oraz cyfrowych sieci ruchomych;
- 5) w uchwale z 30 czerwca 1988 r. w sprawie rozwoju wspólnego rynku usług telekomunikacyjnych i sprzętu do 1992 r. (5) Rada wezwała do podjęcia kroków zmierzających do ochrony danych osobowych w celu stworzenia odpowiedniego środowiska dla przyszłego rozwoju telekomunikacji we Wspólnocie; Rada ponownie podkreśliła wagę ochrony danych osobowych i prywatności w swojej uchwale z 18 lipca

1989 r. w sprawie umocnienia koordynacji wprowadzania cyfrowych sieci usług zintegrowanych (ISDN) we Wspólnocie Europejskiej do 1992 r.;

- 6) Parlament Europejski podkreślił wagę ochrony danych osobowych i prywatności w sieciach telekomunikacyjnych, w szczególności ze w odniesieniu do wprowadzenia cyfrowych sieci usług zintegrowanych (ISDN);
- 7) w przypadku publicznych sieci telekomunikacyjnych, należy wprowadzić specyficzne przepisy prawne, regulacyjne i techniczne w celu ochrony podstawowych praw i wolności osób fizycznych oraz uzasadnionego interesu osób prawnych, a w szczególności ze względu na wzrost ryzyka związanego z automatycznym przechowywaniem i przetwarzaniem danych dotyczących abonentów i użytkowników;
- 8) przepisy prawne, regulacyjne i techniczne, przyjęte przez państwa członkowskie odnośnie do ochrony danych osobowych, prywatności i uzasadnionego interesu osób prawnych, w sektorze telekomunikacyjnym, muszą być zharmonizowane w celu uniknięcia przeszkód dla wewnętrznego rynku telekomunikacyjnego, zgodnie z celami określonymi w art. 7 lit. a) Traktatu; harmonizacja jest ograniczona do wymogów, które są niezbędne dla zagwarantowania, że promowanie i rozwój nowych usług telekomunikacyjnych i sieci pomiędzy państwami członkowskimi nie będą powstrzymywane;
- 9) państwa członkowskie, dostawcy usług i zainteresowani użytkownicy, włącznie z kompetentnymi podmiotami Wspólnoty, powinni współpracować we wprowadzaniu i rozwijaniu odpowiednich technologii wówczas, gdy jest to konieczne w celu zastosowania gwarancji przewidzianych przez postanowienia niniejszej dyrektywy;
- 10) nowe usługi zawierają interaktywną telewizję i wideo na żądanie (video-on-demand);
- 11) w sektorze telekomunikacyjnym, a w szczególności dla wszystkich spraw dotyczących ochrony fundamentalnych praw i wolności, które nie są osobno objęte przez postanowienia niniejszej dyrektywy, włączając w to zobowiązania nałożone na kontrolera i prawa jednostek, stosuje się dyrektywę 95/46/WE; dyrektywa 95/46/WE stosuje się do nieudostępnianych publicznie usług telekomunikacyjnych;
- 12) niniejsza dyrektywa podobnie jak art. 3 dyrektywy 95/46/WE, nie odnosi się do kwestii ochrony podstawowych praw i wolności związanych z działalnością, która nie jest regulowana przez prawo wspólnotowe; do państw członkowskich należy podjęcie takich środków, jakie uznają za konieczne dla ochrony bezpieczeństwa publicznego, obronności, bezpieczeństwa państwa (włączając w to gospodarczy dobrobyt państwa, gdy działalność wiąże się z zagadnieniami bezpieczeństwa państwa) i egzekwowania prawa karnego; niniejsza dyrektywa nie powinna ograniczać możliwości państw członkowskich do prawnie dozwolone go przejścia informacji przekazów telekomunikacyjnych dla któregokolwiek z tych celów;
- 13) abonentami publicznych usług telekomunikacyjnych mogą być osoby fizyczne lub prawne; postanowienia niniejszej dyrektywy mają na celu ochronę, poprzez uzupełnienie dyrektywy 95/46/WE, podstawowych praw osób fizycznych, a w szczególności ich prawa do prywatności, jak również uzasadnionego interesu osób prawnych; postanowienia te nie mogą w żadnym wypadku pociągać za sobą zobowiązania dla państw członkowskich rozciągnięcia zakresu dyrektywy 95/46/WE do ochrony uzasadnionych interesów osób prawnych; ta ochrona jest zapewniona w ramach stosowanego ustawodawstwa wspólnotowego i krajowego państw członkowskich;
- 14) zastosowanie określonych wymogów związanych z prezentowaniem i ograniczaniem identyfikacji numeru linii (CLI) wywołującej i wywoływanej oraz automatycznego przekazywania wywołań do łączy abonenckich podłączonych do central analogowych nie

może być obowiązkowe w specyficznych przypadkach, w których zastosowanie tego typu rozwiązań jest technicznie niemożliwe lub wymaga nieproporcjonalnie wysokich kosztów; istotne jest, aby zainteresowane strony były informowane o takich przypadkach, a państwa członkowskie powinny informować o zaistnieniu takich przypadków Komisję;

- 15) dostawcy usług powinni podjąć stosowne środki w celu ochrony ich usług, jeżeli to konieczne, z dostawcą sieci, a także poinformować abonentów o ewentualnym ryzyku naruszenia bezpieczeństwa sieci; zagrożenie bezpieczeństwa ocenia się w świetle przepisów art. 17 dyrektywy 95/46/WE;
- 16) należy podjąć środki w celu ochrony przed nieautoryzowanym dostępem do łączności, aby zapewnić ochronę tajemnicy telekomunikacyjnej w publicznie dostępnej sieci telekomunikacyjnej oraz w publicznie dostępnych usługach telekomunikacyjnych; ustawodawstwo krajowe niektórych państw członkowskich zabrania jedynie zakazuje celowego nieautoryzowanego dostępu do łączności;
- 17) dane osobowe abonenta przetwarzane w celu zestawienia połączenia zawierają informacje na tematy prywatnego życia osób fizycznych i w związku z tym podlegają ochronie korespondencji lub dotyczą uzasadnionych interesów osób prawnych; takie dane mogą być przechowywane wyłącznie w stopniu umożliwiającym świadczenie usług związanych z naliczaniem opłat i opłat rozliczeń międzyoperatorskich, jedynie na określony czas; wszelkie dalsze przetwarzanie tych danych przez dostawcę publicznie dostępnych sieci telekomunikacyjnych dla celów marketingu własnych usług telekomunikacyjnych, może być dopuszczalne tylko w przypadkach otrzymania zgody abonentów na podstawie udzielonej mu przez dostawcę usług dokładnej i pełnej informacji o sposobie, zakresie i celu przetwarzania tych informacji;
- 18) wprowadzenie wyspecyfikowanych rachunków zwiększa możliwość weryfikowania przez abonenta prawidłowości naliczania opłat przez dostawcę usług; czasie może to jednocześnie zagrozić prywatności użytkownika publicznie dostępnych sieci telekomunikacyjnych; dlatego też w celu ochrony prywatności użytkowników, państwa członkowskie muszą zachęcać do rozwoju możliwości stosowania opcji usług telekomunikacyjnych, takich jak alternatywne udogodnienia związane z opłatami, które umożliwiają anonimowy lub ściśle prywatny dostęp do publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych, na przykład karty telefoniczne lub możliwość opłacania rozmów z użyciem kart kredytowych; państwa członkowskie mogą, dla tych samych celów, wymagać usunięcia pewnych cyfr numerów telefonicznych wymienionych w wyspecyfikowanych rachunkach;
- 19) odnośnie do możliwości identyfikacji numeru linii (CLI), konieczna jest ochrona prawa strony wywołującej do niedopuszczenia do prezentacji identyfikacji numeru linii, z której wychodzi połączenie oraz prawa strony, do której połączenie przychodzi, do rozłączania rozmów z niezidentyfikowanych numerów linii; uzasadnione jest posiadanie możliwości eliminowania identyfikacji numeru linii w określonych przypadkach; pewni abonenci, w szczególności linie telefonów zaufania lub podobnych organizacji, są zainteresowani zagwarantowaniem anonimowości swoim klientom; w odniesieniu do identyfikacji linii wywoływanej, konieczna jest ochrona prawa i uzasadnionego interesu strony wywoływanej do wstrzymania prezentacji identyfikacji linii, z którą strona wywołująca jest aktualnie połączona, w szczególności w przypadkach połączeń przekazywanych; dostawcy publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych są zobowiązani do poinformowania abonentów o istnieniu opcji identyfikacji numeru linii wywołującej i wywoływanej w sieci, jak również o wszystkich oferowanych usługach związanych z identyfikacją linii wywołującej lub wywoływanej oraz o dostępnych opcjach prywatności; umożliwi to abonentom dokonanie wyboru udogodnień zapewniających prywatność;

opcje ochrony prywatności oferowane dla konkretnej linii jako osobna usługa nie muszą być dostępne jako automatyczna usługa, lecz na podstawie zwykłego wniosku skierowanego do dostawcy publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych;

- 20) należy zapewnić abonentom zabezpieczenia przed uciążliwościami, które może spowodować automatyczne przekazywanie wywołań przez innych; w takich przypadkach abonenci muszą mieć możliwość zablokowania wywołań przekazywanych do ich terminali na podstawie prostego wniosku skierowanego do dostawcy publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych;
- 21) książki telefoniczne są szeroko dystrybuowane i dostępne publicznie; prawo do prywatności osób fizycznych i uzasadniony interes osób prawnych wymaga, aby abonenci mieli możliwość określenia, które z informacji na ich temat mogą być publikowane w książkach telefonicznych; państwa członkowskie mogą ograniczać taką możliwość w stosunku do abonentów będących osobami fizycznymi;
- 22) należy zabezpieczyć abonentów przed ingerencji w ich prywatność poprzez uciążliwe połączenia telefoniczne i telefaksowe; państwa członkowskie mogą ograniczać tego typu zabezpieczenie w stosunku do abonentów będących osobami fizycznymi;
- 23) należy zapewnić, że wprowadzanie nowych cech technicznych w urządzeniach telekomunikacyjnych służących do ochrony danych będzie zharmonizowane z wdrażaniem rynku wewnętrznego;
- 24) w szczególności, podobnie do postanowień art. 13 dyrektywy 95/46/WE państwa członkowskie mogą ograniczyć zakres obowiązków i uprawnień abonentów w określonych sytuacjach, na przykład poprzez zapewnienie, iż dostawca publicznej sieci telekomunikacyjnej ma prawo do pominięcia eliminacji ujawniania identyfikacji numeru linii wywołującej, zgodnie z krajowym ustawodawstwem dotyczącym zapobiegania lub wykrywania przestępstw kryminalnym lub dotyczącym bezpieczeństwa państwa;
- 25) w przypadkach nierespektowania praw użytkowników i abonentów, ustawodawstwo krajowe musi udostępniać środki zaradcze; należy nałożyć sankcje na wszelkie osoby, podlegające prawu prywatnemu lub publicznemu, które nie zastosują się do środków podjętych na szczeblu krajowym zgodnie z niniejszą dyrektywą;
- 26) użyteczne jest, w dziedzinie podlegającej postanowieniom niniejszej dyrektywy, aby uwzględnić doświadczenie Grupy Roboczej w sprawie ochrony jednostki odnośnie do przetwarzania danych osobowych, utworzonej z przedstawicieli władz nadzoru państw członkowskich, zgodnie z postanowieniami art. 29 dyrektywy 95/46/WE;
- 27) z uwagi na rozwój technologiczny i ewolucję oferowanych usług, konieczne jest techniczne określenie kategorii danych wymienionych w załączniku do niniejszej dyrektywy, określającym sposób zastosowania art. 6 z pomocą komitetu złożonego z przedstawicieli państw członkowskich, zgodnie z art. 31 dyrektywy 95/46/WE, aby zapewnić spójne zastosowanie wymagań określonych w niniejszej dyrektywie, bez względu na zmiany technologiczne; tę procedurę stosuje się wyłącznie do specyfikacji niezbędnych w celu dostosowania załącznika do nowych rozwiązań technologicznych, biorąc pod uwagę zmiany na rynku oraz popyt konsumentów; Komisja musi należycie informować Parlament Europejski o zamiarze zastosowania tych procedur, zważywszy na to że w innym wypadku znajdują zastosowanie procedury określone w art. 100 lit. a) Traktatu;
- 28) aby ułatwić zgodność z postanowieniami niniejszej dyrektywy, potrzebne są pewne specyficzne rozwiązania w celu przetwarzania danych już rozpoczętego w momencie

wejścia w życie krajowych przepisów wykonawczych wynikających z niniejszej dyrektywy,

PRZYJMUJĄ NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

ARTYKUŁ 1

Przedmiot i zakres

1. Przedmiotem niniejszej dyrektywy jest harmonizacja przepisów państw członkowskich wymaganych dla zapewnienia ekwiwalentnego poziomu ochrony podstawowych praw i wolności, a w szczególności prawa do prywatności, odnośnie do przetwarzania danych osobowych w sektorze telekomunikacyjnym oraz w celu zabezpieczenia wolnego przepływu tego typu danych i sprzętu oraz usług telekomunikacyjnych we Wspólnocie.
2. Postanowienia niniejszej dyrektywy rozwijają i uzupełniają dyrektywę 95/46/WE w zakresie celów przedstawionych w ustępie pierwszym. Ponadto zapewniają ochronę uzasadnionych interesów abonentów będących osobami prawnymi.
3. Niniejsza dyrektywa nie stosuje się do działalności, która wychodzi poza obręb prawa wspólnotowego, tak, jak działalność określona w tytułach V i VI Traktatu o Unii Europejskiej, ani, w żadnym przypadku, nie stosuje się do działalności związanej z bezpieczeństwem publicznym, obroną i bezpieczeństwem państwa (wliczając w to dobrobyt gospodarczy państwa wówczas, gdy działalność związana jest ze sprawami bezpieczeństwa państwa) i działalnością państwa w zakresie prawa kryminalnego.

ARTYKUŁ 2

Definicje

Oprócz definicji podanych w dyrektywie 95/46/WE, dla potrzeb niniejszej dyrektywy:

- a) „abonent”- oznacza każdą osobę fizyczną lub prawną, która jest stroną umowy z dostawcą publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych zapewniającym tę usługę;
- b) „użytkownik”- oznacza osobę fizyczną korzystającą z publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych do celów prywatnych lub gospodarczych, bez konieczności bycia abonentem tej usługi;
- c) „publiczna sieć telekomunikacyjna”- oznacza systemy transmisji oraz, tam, gdzie dotyczy, sprzęt do komutacji i inne zasoby, które dopuszczają przekazywanie sygnałów pomiędzy zdefiniowanymi końcowymi punktami poprzez przewód, radio, światłowód lub inny elektromagnetyczny nośnik używany w całości lub częściowo w celu świadczenia publicznie dostępnych usług;
- d) „usługa telekomunikacyjna”- oznacza usługę, której dostarczenie w części lub w całości polega na transmisji i lub marszrutowaniu sygnału w sieci telekomunikacyjnej z wyjątkiem radiofonii i telewizji.

ARTYKUŁ 3

Usługi

1. Niniejsza dyrektywa ma zastosowanie do przetwarzania danych osobowych w związku ze świadczeniem dostępnych publicznie usług telekomunikacyjnych w publicznych sieciach telekomunikacyjnych we Wspólnocie, w szczególności poprzez cyfrowe sieci usług zintegrowanych ISDN i publiczną cyfrową sieć ruchomą.
2. Artykuły 8, 9 i 10 stosują się do łączy abonentów podłączonych do cyfrowych central oraz, gdzie to jest technicznie możliwe i nie wymaga nieproporcjonalnie wysokich kosztów, do abonentów podłączonych do analogowych central.
3. Przypadki, w których wypełnienie wymogów art. 8, 9 i 10 byłoby technicznie niemożliwe lub wymagałoby nieproporcjonalnie wysokich kosztów, będą zgłaszane Komisji przez państwa członkowskie.

ARTYKUŁ 4

Bezpieczeństwo

1. Dostawca publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych musi podjąć odpowiednie techniczne i organizacyjne środki w celu zapewnienia bezpieczeństwa oferowanych przez niego usług, jeśli to konieczne, we współpracy z dostawcą publicznej sieci telekomunikacji, odnośnie do bezpieczeństwa sieci. Biorąc pod uwagę stan obecny i koszty ich wdrożenia, środki te powinny zapewnić poziom bezpieczeństwa odpowiedni do stopnia ryzyka.
2. W przypadku szczególnego ryzyka naruszenia bezpieczeństwa sieci, dostawca publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych musi poinformować abonentów o zaistniałym ryzyku i o możliwych środkach zaradczych, włącznie ze związanymi z tym kosztami.

ARTYKUŁ 5

Tajemnica telekomunikacyjna

1. Państwa członkowskie powinny zabezpieczyć, poprzez krajowe regulacje prawne, tajemnicę telekomunikacyjną poprzez publiczną sieć telekomunikacyjną i publicznie dostępne usługi telekomunikacyjne. W szczególności, powinny zabronić słuchania, nagrywania, przechowywania lub innych rodzajów przejęcia informacji lub kontroli łączności przez kogoś innego niż dany użytkownik i bez zgody tego ostatniego, z wyjątkiem prawnego upoważnienia do takich czynności, zgodnie z art. 14 ust. 1.
2. Ustęp 1 nie dotyczy jakichkolwiek przypadków prawnie upoważnionego nagrywania informacji stosowanego w zgodnej z prawem działalności gospodarczej, a mającego na celu ustanowienie dowodu transakcji handlowych lub stanowiącego środek komunikacji w działalności gospodarczej.

ARTYKUŁ 6

Dane dotyczące ruchu i naliczania opłat

1. Dane dotyczące ruchu w odniesieniu do abonentów i użytkowników, przetwarzane w celu zestawiania połączeń, i przechowywane przez dostawcę publicznej sieci telekomunikacyjnej i/lub publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych muszą stać się anonimowe lub zostać anulowane w momencie zakończenia połączenia, nie naruszając postanowień ustępów 2, 3 i 4.
2. Dla celów naliczania opłat obciążających abonenta i opłat rozliczeń międzyoperatorskich, można przetwarzać dane określone w załączniku. Tego typu przetwarzanie danych jest dozwolone tylko do końca okresu, w którym rachunek może być zgodnie z prawem zakwestionowany lub w którym należy uiścić opłatę.
3. Dla celów marketingu własnych usług telekomunikacyjnych, dostawca publicznie dostępnej sieci telekomunikacyjnej może przetwarzać dane zgodnie z ust. 2 pod warunkiem uzyskania zgody od abonenta.
4. Przetwarzanie danych dotyczących ruchu i naliczania opłat musi być ograniczone do osoby działającej na podstawie upoważnienia dostawcy publicznej sieci telekomunikacyjnej i/lub publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych, zarządzających naliczaniem opłat i ruchem w sieci telekomunikacyjnej, obsługą klienta, systemem wykrywania oszustw oraz marketingiem usług telekomunikacyjnych dostawcy, pod warunkiem ograniczenia się jedynie do celów niezbędnych przy takich działaniach.
5. Ustępy 1, 2, 3 i 4 stosują się pod warunkiem nienaruszania możliwości kompetentnych władz do otrzymywania informacji na temat danych dotyczących naliczania opłat lub ruchu, zgodnie ze stosowanym prawem, w celu rozstrzygania sporów, a w szczególności sporów związanych z rozliczeniami międzyoperatorskimi lub naliczaniem opłat.

ARTYKUŁ 7

Billing szczegółowy

1. Abonenci powinni mieć prawo otrzymywania rachunków, które nie będą szczegółowe.
2. Państwa członkowskie powinny zastosować krajowe przepisy w celu pogodzenia praw abonentów otrzymujących szczegółowe rachunki z prawem do prywatności użytkowników wywołujących i abonentów wywoływanych, na przykład poprzez uzyskanie pewności, że zapewniono tym użytkownikom i abonentom wystarczające alternatywne formy łączności i sposoby opłat.

ARTYKUŁ 8

Prezentacja i ograniczenia identyfikacji numeru linii (CLI).

1. W przypadkach, gdy oferowana jest możliwość identyfikacji linii wywołującej, użytkownik wywołujący musi mieć możliwość, w prosty i bezpłatny sposób, wyeliminowania funkcji identyfikacji numeru linii, w poszczególnych połączeniach telefonicznych.

2. W przypadkach gdy oferowana jest możliwość identyfikacji linii wywołującej, abonent wywoływany musi mieć możliwość, w prosty i bezpłatny sposób za umiarkowane korzystanie z tej funkcji, zablokowania możliwości identyfikacji linii wywołującej.
3. W przypadkach gdy oferowana jest możliwość identyfikacji linii wywołującej oraz gdzie prezentacja numeru linii wywołującej następuje przed zestawieniem połączenia, wywoływany abonent musi mieć możliwość, w prosty sposób, odmówić przyjęcia rozmowy w przypadku wyłączenia prezentacji przez wywołującego użytkownika lub abonenta.
4. W przypadkach gdy oferowana jest możliwość identyfikacji linii wywoływanej, wywoływany abonent musi mieć możliwość, w prosty i bezpłatny sposób, wyeliminowania prezentacji linii wywoływanej do wiadomości wywołującego użytkownika.
5. Postanowienia ustępu 1 powinny również mieć zastosowanie w odniesieniu do połączeniach do krajów trzecich wychodzących z krajów Wspólnoty; postanowienia ustępów 2, 3 i 4 mają również zastosowanie do rozmów przychodzących z krajów trzecich.
6. W przypadkach gdy oferowana jest możliwość identyfikacji linii wywołującej i/lub wywoływanej, państwa członkowskie powinny zapewnić, że dostawcy publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych będą podawać do wiadomości publicznej informacje na ten temat oraz na temat możliwości określonych w ustępach 1, 2, 3 i 4.

ARTYKUŁ 9

Wyjątki

Państwa członkowskie powinny zapewnić, że posiadają przejrzyste procedury dotyczące sposobu, w który dostawca publicznie dostępnej sieci telekomunikacyjnej i/lub ogólnodostępnych usług telekomunikacyjnych może pominąć eliminację możliwości identyfikacji linii wywołującej:

- a) tymczasowo, na wniosek abonenta o przechwycenie numerów linii w przypadku otrzymywania uciążliwych połączeń; takich przypadkach, zgodnie z krajowym prawem, dane zawierające identyfikację abonenta dzwoniącego będą zapisywane i udostępniane przez dostawcę publicznych sieci telekomunikacyjnych i/lub publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych;
- b) dla poszczególnych linii, dla organizacji zajmujących się połączeniami alarmowymi, i oficjalnie uznanymi przez państwa członkowskie za organizacje pełniące takie funkcje, wliczając w to agencje wykonania prawa, pogotowie ratunkowe i straż pożarną, w celu możliwości odpowiedzenia na takie telefony.

ARTYKUŁ 10

Automatyczne przekazywanie wywołań

Państwa członkowskie zapewnią, że każdy abonent, w prosty i bezpłatny sposób, będzie mógł zablokować automatyczne przekazywanie wywołań przez osoby trzecie do terminala tego abonenta.

ARTYKUŁ 11

Książki telefoniczne abonentów

1. Dane osobowe udostępniane w drukowanych, elektronicznych, lub telefonicznie dostępnych postaciach książek telefonicznych powinny zostać ograniczone do minimum niezbędnego dla rozpoznania określonego abonenta, chyba że abonent da wyraźne przyzwolenie do publikacji dodatkowych danych osobowych jego dotyczących. Abonent powinien być uprawniony bezpłatnie do zastrzeżenia swoich danych i tym samym pomijania informacji na jego temat we wszystkich formach informacji o abonentach oraz do zastrzeżenia, że jego dane nie zostaną użyte do celów marketingu bezpośredniego, a także do tego, aby w książkach telefonicznych umieszczono tylko część jego adresu oraz nie umieszczano odnośników określających jego płeć, o ile jest to możliwe językowo.
2. Nie naruszając postanowień ustępu 1, państwa członkowskie mogą upoważnić operatorów do pobierania opłat od abonentów pragnących uzyskać pewność, że ich dane osobowe nie znajdują się w książce telefonicznej, pod warunkiem jednak, że kwota nie odstraszy zainteresowanych tą usługą, oraz, że, z uwagi na wymagania jakościowe publicznie dostępnych książek telefonicznych w świetle usług powszechnych, taka opłata będzie się ograniczać do rzeczywistych kosztów poniesionych przez operatorów uaktualniających listy abonentów, którzy mają być wyłączeni z publicznie dostępnych książek telefonicznych.
3. Uprawnienia przyznane przez postanowienia ustępu 1 dotyczą abonentów będących osobami fizycznymi. Państwa członkowskie powinny również zagwarantować, w ramach prawa wspólnotowego oraz mającego zastosowanie prawa krajowego, że jest wystarczająco chroniony uzasadniony interes abonentów nie będących osobami fizycznymi odnośnie do umieszczania ich danych w publicznie dostępnych książkach telefonicznych.

ARTYKUŁ 12

Połączenia nie proszone

1. Używanie automatycznych systemów wywołujących bez ludzkiej ingerencji (aparaty automatycznie wywołujące) lub faksów dla celów marketingu bezpośredniego może być dozwolone jedynie wobec abonentów, którzy uprzednio wyrazili na to zgodę.
2. Państwa członkowskie powinny podjąć odpowiednie środki w celu zapewnienia, bezpłatnie, że połączenia wykonywane, w sposób inny niż to przedstawiono w ust. 1, w celach marketingu bezpośredniego do abonentów, którzy nie prosili o otrzymanie takich połączeń, nie będą dozwolone bez zgody abonenta lub, w przypadku abonentów, którzy nie życzą sobie otrzymywania tego typu połączeń, wybór pomiędzy tymi opcjami powinien zostać określony przez prawo krajowe.
3. Uprawnienia przyznane przez postanowienia ustępów 1 i 2 stosują się do abonentów będących osobami fizycznymi. Państwa członkowskie powinny również zagwarantować, w ramach prawa wspólnotowego oraz mającego zastosowanie prawa krajowego, że będzie również chroniony uzasadniony interes abonentów nie będących osobami fizycznymi odnośnie do połączeń, o które nie prosili.

ARTYKUŁ 13

Charakterystyki techniczne i normalizacja

1. Przy wdrażaniu postanowień niniejszej dyrektywy państwa członkowskie powinny zapewnić, zgodnie z ustępami 2 i 3, że nie zostały nałożone obowiązkowe wymogi dotyczące specyficznych charakterystyk technicznych terminali lub innych urządzeń telekomunikacyjnych, które mogłyby przeszkodzić we wprowadzeniu urządzeń na rynek oraz swobodnego przepływu tych urządzeń w państwach członkowskich.
2. W przypadkach, gdy postanowienia niniejszej dyrektywy mogą zostać wdrożone jedynie określenia specyficznych charakterystyk technicznych, państwa członkowskie muszą poinformować Komisję zgodnie z procedurami określonymi przez dyrektywę 83/189/EWG (7), która określa procedurę dotyczącą udzielania informacji opisujących normy techniczne i regulacje.
3. Gdzie to jest niezbędne, Komisja zapewni opracowanie wspólnych normach europejskich dotyczących wdrożenia określonych charakterystyk technicznych, zgodnie z ustawodawstwem wspólnotowym dotyczącym zbliżenia prawa krajowego państw członkowskich w sprawie telekomunikacyjnych urządzeń końcowych, wliczając w to wzajemne uznanie ich zgodności, oraz z decyzją Rady 87/95/EWG z 22 grudnia 1986 r. dotyczącą normalizacji w dziedzinie technologii informacyjnych i telekomunikacyjnych (8).

ARTYKUŁ 14

Zakres stosowania niektórych postanowień dyrektywy 95/46/WE

1. Państwa członkowskie mogą uchwalić środki ustawodawcze w celu ograniczenia zakresu obowiązków i praw określonych w artykułach 5, 6 i art. 8 ust. 1, ust. 2, ust. 3, i ust. 4, kiedy takie ograniczenia stanowią środki niezbędne dla zabezpieczenia bezpieczeństwa narodowego, obrony, bezpieczeństwa publicznego oraz zapobiegania, prowadzenia dochodzeń, wykrywania i zaskarżania przestępstw kryminalnych lub nieautoryzowanego korzystania z systemów telekomunikacyjnej, o czym mowa w artykule 13 ust. 1 dyrektywy 95/46/WE.
2. Postanowienia rozdziału III dyrektywy 95/46/WE dotyczącego prawnych środków zaradczych, odpowiedzialności i sankcji mają zastosowanie odnośnie do przepisów prawa krajowego uchwalonych zgodnie z niniejszą dyrektywą oraz odnośnie do indywidualnych uprawnień wynikających z niniejszej dyrektywy.
3. Grupa robocza w sprawie ochrony jednostki odnośnie do przetwarzania danych osobowych, utworzona zgodnie z artykułem 29 dyrektywy 95/46/WE podejmuje zadania określone w artykule 30 wspomnianej wyżej dyrektywy również odnośnie do ochrony podstawowych praw i wolności i uzasadnionego interesu w sektorze telekomunikacyjnym, które są przedmiotem niniejszej dyrektywy.
4. Komisja wspierana przez komitet utworzony zgodnie z artykułem 31 dyrektywy 95/46/WE powinna technicznie określić postanowienia załącznika zgodnie z procedurą

wspomnianą w niniejszym artykule. Wspomniany wyżej komitet będzie się zbierał, by omówić specyficzne sprawy dotyczące postanowień niniejszej dyrektywy.

ARTYKUŁ 15

Wdrażanie postanowień dyrektywy

1. Państwa członkowskie powinny nadać moc prawną ustawom, rozporządzeniom i przepisom administracyjnym niezbędnym dla zastosowania niniejszej dyrektywy nie później niż do 24 października 1998 r.

Poprzez uchylenie punktu pierwszego, państwa członkowskie powinny nadać moc prawną ustawom, rozporządzeniom i przepisom administracyjnym niezbędnym dla zastosowania się do artykułu 5 dyrektywy, nie później niż do 24 października 2000 r.

Kiedy państwa członkowskie uchwalą te środki, powinny one zawierać odniesienie do niniejszej dyrektywy lub w momencie oficjalnej publikacji tych środków, należy powołać się na niniejszą dyrektywę. Procedura umieszczania takich odniesień zostanie uchwalona przez państwa członkowskie.

2. Poprzez uchylenie artykułu 6 ust. 3, zgoda nie jest wymagana wobec toczącego się przetwarzania danych w dniu wejścia w życie krajowych przepisów uchwalonych zgodnie z niniejszą dyrektywą. W takich przypadkach abonenci będą informowani o takim przetwarzaniu danych i jeśli nie wyrażą odmiennego zdania przez okres określony przez państwo członkowskie, będzie to traktowano jako wyrażenie zgody.
3. Artykuł 11 nie ma zastosowania do wydań książek telefonicznych, które zostały opublikowane przed wejściem w życie krajowych przepisów uchwalonych zgodnie z niniejszą dyrektywą.
4. Państwa członkowskie powinny przekazać Komisji tekst przyjętych przez nie przepisów prawa krajowego dotyczących dziedziny objętej niniejszą dyrektywą.

ARTYKUŁ 16

Adresaci

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do państw członkowskich.
Sporządzono w Brukseli, dnia 15 grudnia 1997 r.

W imieniu Parlamentu Europejskiego

Prezydent
J.M. GIL-ROBLES

W imieniu Rady

Prezydent
J.-C. JUNKER

Przypisy

- 1) Dz.U. WE nr C 200, z 22.07.1994, s. 4
- 2) Dz.U. WE nr C 159, z 17.06.1991, s. 38
- 3) opinia Parlamentu Europejskiego z 11 marca 1992 r. (Dz.U. WE nr C 94, z 13.04.1992, s. 198); wspólne stanowisko Rady z 12 września 1996 r. (Dz.U. WE nr C 315, z 24.10.1996, s. 30) oraz decyzja Parlamentu Europejskiego z 16 stycznia 1997 r. (Dz.U. WE nr C 33, z 3.02.1997, s. 78); decyzja Parlamentu Europejskiego z 20 listopada 1997 r. (Dz.U. WE nr C 371, z 8.12.1997); oraz decyzja Rady z 1 grudnia 1997 r.
- 4) Dz.U. WE nr L 281, z 23.11.1995, s. 31
- 5) Dz.U. WE nr C 257, z 4.10.1998, s. 1
- 6) Dz.U. WE nr C 196, z 1.08.1989, s. 4
- 7) Dz.U. WE nr L 109, 26.4.1983, p. 8, dyrektywa zmieniona przez dyrektywę 94/10/WE (Dz.U. WE nr L 100, z 7.02.1987, s. 30)
- 8) Dz.U. WE nr L 36, z 7.02.1987, s. 31, dyrektywa zmieniona przez Akt Przystąpienia 1994

ZAŁĄCZNIK

Wykaz danych:

Dla celów określonych w art. 6 ust. 2 następujące dane mogą być przetwarzane:

- numer lub identyfikacja stacji abonenta,
- adres abonenta i typ stacji,
- całkowita liczba jednostek, za które naliczono opłaty za dany okres rozrachunkowy,
- numer abonenta
- rodzaj, godzina rozpoczęcia i czas trwania zestawionych połączeń i/lub transmitowany rozmiar danych,
- daty połączeń/ usług,
- inne informacje dotyczące opłat, takie jak opłaty zaliczkowe, opłaty uiszczane w ratach, odłączenie od sieci, przypomnienia.